

Вогні мерехтливі

Лягли на поля,

В вечірньому тливі

Сумує земля.

В вечірньому тливі

Хтось серце люля,

Пісні сиротливі

Співає земля.

І дивнії мрії

Встають, мов сонця,

На заході ж мріє

Початок кінця.

Там привид багріє

Якогось гінця,

І дивнії мрії

Снують без кінця.